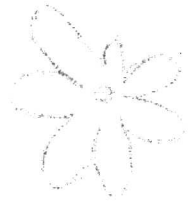
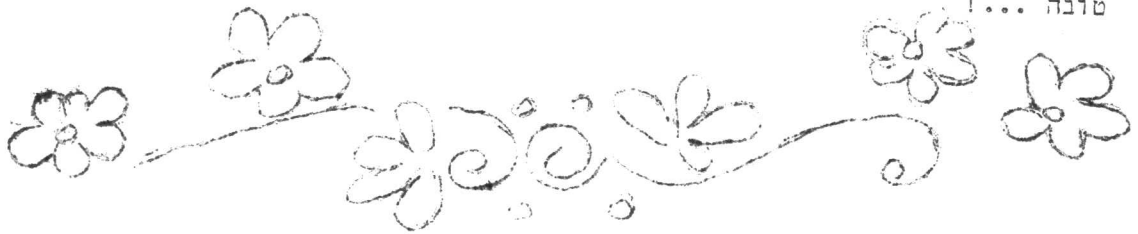

ל א ו מ ה ב ל ו ק
 ב מ ל א ו ת ל ה 90 ש נ ה
 ב ר כ ו ת י נ ו ה מ י ו ח ד ו ת ע ד 1120

בימים אלה מלאו לג"ב גרטרוד בלוק 90 שנים להולדתה.... אכן היא "בוגרת" הישוב שלנו.

מכון שלא כל אחד זוכה לחוג מאורע חגיגי מסוג זה, ביקשנו מצב' בלוק לשתף אותנו במקצת בסיפור 90 שנות "חיים שכאלה", וגם בעניינו, במאור פנים וברוח טובה!...

היא נולדה בזמנו כבת בכורה (משתיים) למשפחה מבוססת היטב מבחינה כלכלית. גם הוריה וגם הורי הוריה נולדו בגרמניה. אביה היה סוחר ושותף לפירמה 'לינדנר טמט' (סמט) ואביו של בעלה היה רופא כללי ורופא עיניים.

האט - מוצאה ממשפחה שומרת מסורת - אם כי היא לא ביהלה מטבח כשר - המשפחה שמרה על החגים היהודיים בבית - האבא היה "חופשי" לגמרי. הסבא - שחי בוסטפלן (שולם) טיפה בבית את אוריה המוסיקלית ועוד בגיל מבוגר דאג לרכוש פסנתר, כדי שהילדים יבגבו עליו.

מכיון שסבא היה אחד מבין 10 אחים ואחיות ואמא אחת מבין 7 - היתה משפחה גדולה - ומהיקפה אפשר להתרשם (אמנם רק במידה מסוימת) - בעזרת צילום, שנעשה לכבוד יום הולדתה ה - 80 של גב' בלוק בנתניה בבוכחות עשרות רבות של בני המשפחה הנמצאים בארץ - בני המפורסמים ביניהם בראים בצילום - פליקס רוזן וגב' מרקס - עגנון (אשתו של בעל פרס הנובל) שהיא בת דודתה של גב' בלוק ועוד ועוד....

חיי המשפחה בהנובר התנהלו באוריה שקטה - ומכיון שאב המשפחה היה חולה שנים ארוכות מאד - היתה האם קשורה לבית - וזו היתה אחת הסיבות שהבת הבכורה, אחרי סיום לימודיה בביה"ס בשארה ליד האם ולא יצאה ללמוד מקצוע. אמנם במשך 4 שנות מלחמת העולם הראשונה היא עבדה בהתנדבות בקופ"ח של הנובר. בו בזמן אחותה הצעירה כבר למדה מקצוע ועבדה כגבנת.

גב' בלוק נישאה בשנת 1921 לבעלה הנס בלוק עורך דין ובוטריין והם היו אחת המשפחות הציוניות המועטות בקהילה היהודית של הנובר. הנס בלוק גם הספיק לבקר בארץ הרבה זמן לפני עלייתם ארצה. הסבא עוד היה מורה בביה"ס היהודי שכלל גם תלמידים גויים, כששפת ההוראה היתה גרמנית כמונח!

בשנות ה 20 נולדו 4 הילדים (המוכרים לנו היטב) - פנינה, זאב, חנה ורות. הילדים היו חברי תנועות בוער בהמשך הזמן - לעובות ציוניות שונות מכל הסוגים "הבונים", "המכבי הצעיר" ו"ורקלוטה".

המשך מעבר לדף....

אחרי ליל הברולח בלקח האבא בלוק לבוכבוולד ובשלל ממנו רשיון העבודה כעורך
דין - אבל ב 1939 הצליחה כל המשפחה לצאת לא"י ! אחותה של הגב' בלוק הגיעה
ארצה כבר שבע שנים לפני כן - יחד עם משפחתה.

השנים הראשונות בחיפה - בנה שאבן - היו קשות עבור המשפחה מבחינה כלכלית .
א. בלוק היה מבוגר מדי כדי לעבור "הסבת מקצוע" כעורך דין בשפה זרה, לכן
מצא תעסוקה במהנה צבאי (בריטי) ליד חיפה.

מבין הילדים, פנינה היתה היחידה שהספיקה עוד בגרמניה לעבור הכשרה חקלאית
ומצאה עבודה בבית הבראה "גלי כנרת". הילדים הצעירים התחנכו במקומות שונים
בארץ - זאב בחברת הנוער בבאר טוביה, - רות וחנה במושב יוקנעם.

המצב הכלכלי השתפר רק עם קבלת השלומים מגרמניה ובשנת 1950 עברה המשפחה
למעין צבי. אפשר לומר שזה היה מין "איחוד המשפחה", מכיון שכל הילדים חיים
בקרבת מקום - רות במצאת במעגן מיכאל + 4 ילדים - וחנה בבחשולים + 2 ילדים
ומקום מגוריה של פנינה אינו רחוק - בקרית ביאליק. האב נפטר בשנת 1965 בגיל
185

דרך אגב - לקראת יום הולדתה ה - 90 - קיבלה אומה בלוק מכתב ברכה מיוחד
מעיריית הנובר עם הסמל של העיר וחתום בידי ראש העיר - !
במכתב, בין היתר, הם מציינים שבחוברת שיצאה לאור בשם "הנובר", כפי שפעם
היתה" - במצא גם הצילום של בערה, ובשמלה לבנה, אשר היתה בין משתופי "קבלת
הפנים" החגיגית לכבוד ביקורו של הקיסר וילהלם השני - בשנת 1907 בעיר -
הרי הבערה היא מיוחדתנו - גרטרנד בלוק, אז זליגמן!

בסיום - אנחנו רוצים לאחל לאמא בלוק עוד הרבה שנים מאושרות - באותה רעננות
שכלית ועם כושר זכרון מופלא, כפי שמעידה עליו כתבה זו - - ואפילו קריאה
בלי משקפיים. את העתונות היומית!

כ ל ש ר ב :

רשמה מפי אומה בלוק - מירה

